

La Casa de la Generalitat a Perpinyà

La potenciació del català i de la catalanitat, l'estímul de les relacions transfrontereres entre banda i banda de l'Albera i la promoció d'una relació fluida de la gent del territori amb el Govern català van ser els eixos fundacionals de la Casa de la Generalitat de Perpinyà d'ençà que es va obrir, l'any 2003.

Text > **ENRIC PUJOL**, historiador

La seva primera directora, Maryse Olivé, nomenada el març de 2003, ja va definir aquests eixos en el primer butlletí renovat que va parèixer pocs mesos després de la inauguració, i s'han mantingut vigents fins a l'actualitat. Un element que cal remarcar és la bona acollida que la casa va tenir, des del primer moment, per part de la societat civil nord-catalana. I un altre, no pas petit, és que, per part del Govern de la Generalitat, la casa no va tenir la consideració de delegació exterior, sinó de representació de caràcter intern, entre catalans d'un costat i l'altre de la ratlla fronterera.

La substitució de la direcció, a causa del canvi de govern de la Generalitat, a principis de 2004, i el nomenament de qui signa aquest escrit, no canvià les línies bàsiques marcades des de l'obertura; al contrari, hi hagué una clara voluntat de potenciar-les. I prengué un protagonisme especial la política transfronterera, sense desatendre les altres. Va ser aleshores que es definí el que s'anomenà «espai català transfronterer», que s'havia de concretar en un «eurodistricte» que compregués la Catalunya del Nord i les comarques gironines, i que havia de ser reconegut oficialment pels estats implicats i per la mateixa Unió Europea. Va ser un

moment especialment propici, perquè no tan sols s'hi implicaren les entitats cíviques professionals i empresarials nord-catalanes, sinó també les principals institucions polítiques del país: l'Ajuntament de Perpinyà i el Consell General.

Sí a la Catalunya del Nord

Aquesta política de reduir al màxim l'impacte fronterer entre dos territoris veïns, units històricament per vincles culturals i econòmics de tota mena, va ser seguida també pels següents directors de la casa: Jordi Fernández Cuadrench, Joan Gaubí, Alfons Quera i Josep Puigbert, que també van promocionar la resta d'objectius bàsics fundacionals (cursos de català, activitats culturals de tota mena, col·laboració amb els municipis del territori...). No va ser fins a la primavera passada que unes declaracions del nou director de la casa aleshores, Christopher Daniel Person, provocaren una gran polèmica, ja que va negar la catalanitat i l'ús de la llengua pròpia del territori, i va demanar deixar d'usar el terme *Catalunya del Nord* a l'hora de designar-lo. Era una ruptura clara amb la política seguida fins aleshores. Una forta pressió popular a la qual es van sumar tots els antics directors de la casa (de diferent signe polític) en va motivar la renúncia. El nou director, Albert Piñeira, es comprometé a restablir-ne i a promoure'n els objectius fundacionals.

>> *Inauguració de la Casa de la Generalitat a Perpinyà, l'any 2003, amb el president Jordi Pujol i l'aleshores directora Maryse Oliver.*
(Foto: PERE DURAN)

